

III Міжнародна науково-практична конференція

**ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ
КООРДИНАТИ
РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ**

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Хебейський університет іноземних досліджень (Китай)
Анкарський університет (Туреччина)
AGH Університет науки і технологій (Польща)
Коледж Санта-Фе (США)
Інститут психології імені Г.С. Костюка НАПН України
Київський національний університет імені Тараса Шевченка
Запорізький національний університет
Національний університет «Львівська політехніка»
Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського
Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна
Національний університет «Острозька академія»
Глухівський національний педагогічний університет імені Олександра Довженка

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ КООРДИНАТИ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ

**Збірник наукових матеріалів
III Міжнародної науково-практичної конференції**

2-3 червня 2022 року

Полтава – 2022

Редакційна колегія:

С.Д. Максименко – академік НАПН України, доктор психологічних наук, професор (*голова редакційної колегії*); **Н.В. Чепелева** – академік НАПН України, доктор психологічних наук, професор; **В.О. Моляко** – академік НАПН України, доктор психологічних наук, професор; **М.Л. Смульсон** – академік НАПН України, доктор психологічних наук, професор; **Л.М. Карамушка** – академік НАПН України, доктор психологічних наук, професор; **О.М. Кокун** – член-кореспондент НАПН України, доктор психологічних наук, професор; **О.І. Бондарчук** – доктор психологічних наук, професор; **Л.З. Сердюк** – доктор психологічних наук, професор; **Wilson Shari L. – В.А.** History and Philosophy, M.A. Ecology and Evolutionary Biology, Project Central (United States of America); **Saxegaard Olaf** – Bachelor HRM, Bachelor legal, Private Consultancy in Norway and Ukraine (Norway); **О.Н. Kovalenko** – Doctor of Psychology, Professor, chief Researcher of the Department of Andragogy (in Krakow) Pedagogical University of Krakow (Poland), adjunct of the Institute of Social Affairs and Public Health (in Kyiv) Ivan Ziazun Institute of Pedagogical and Adult Education of the National Academy of Educational Sciences of Ukraine (Kyiv, Ukraine); **С.П. Яланська** – доктор психологічних наук, професор; **Н.О. Сайко** – доктор педагогічних наук, професор; **О.В. Бацилева** – доктор психологічних наук, професор; **Р.В. Каламаж** – доктор психологічних наук, професор; **В.Ф. Моргул** – кандидат психологічних наук, професор; **М.Т. Дригус** – кандидат психологічних наук, старший науковий співробітник; **І.В. Яворська-Ветрова** – кандидат психологічних наук, старший науковий співробітник, **Н.М. Атаманчук** – кандидат психологічних наук, доцент; **Л.П. Клевака** – кандидат педагогічних наук; **І.М. Коренева** – доктор педагогічних наук, професор.

Психолого-педагогічні координати розвитку особистості : зб. наук. матеріалів III Міжнар. наук.-практ. конф., 2-3 червня 2022 р. Полтава : Національний університет імені Юрія Кондратюка, 2022. 246 с.

У збірнику наукових матеріалів представлені праці вітчизняних та закордонних науковців, в яких висвітлюються найбільш актуальні науково-прикладні проблеми психології та педагогіки. Основний акцент зроблено на розкритті психолого-педагогічних аспектів таких напрямів: психолого-педагогічні особливості становлення та розвитку особистості в освітньому просторі; проблеми розвитку творчої особистості; інноваційні підходи в діяльності освітніх закладів; соціалізація особистості в умовах інклюзивної освіти; особливості збереження психічного здоров'я особистості в складних життєвих умовах.

Збірник адресований науково-педагогічним працівникам закладів вищої освіти, аспірантам, студентам, працівникам у галузі практичної психології, науковцям, психологам, іншим фахівцям, які цікавляться сучасним станом розвитку психологічної та педагогічної науки.

УДК 159.923.2:37.015.31](06)

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

© Національний університет імені Юрія Кондратюка, 2022

© Кафедра психології та педагогіки, 2022

Список використаних джерел:

1. Гребенюк А.А. Основы метамодернистской психологии. *Метамодерн: журнал о метамодернизме*. 2017. URL = <http://metamodernizm.ru/metamodernism-psychology/>
2. Гребенюк А.А. Психологическое консультирование и психотерапия в эпоху метамодернизма. *Метамодерн: журнал о метамодернизме*. URL: https://metaxy-psy.blogspot.com/p/159_11.html
3. Макнифф Ш. Творчество за рамками привычного: расширение возможностей психологических исследований с помощью искусства. *Арт-терапия – новые горизонты* / под ред. А.И. Копытина. Москва, 2006. С. 303–318.
4. Freinacht H. You're not metamodern before you understand this, Part 1: Game Change. *Metamoderna*. 2015. URL=<https://metamoderna.org/youre-not-metamodern-before-you-understand-this-part-1-game-change/>
5. Eshelman R. Performatism, or the End of Postmodernism. *Anthropoetics: The electronic Journal of Generative Anthropology*. 2000–2001. 6(2). P. 1–17. URL: <http://xa.yimg.com/kq/groups/19978873/351370576/name/Performatism,+or+the+End+of+Postmodernism.pdf>

ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ ЕҒАЛІТАРНОЇ ОСОБИСТОСТІ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ

Кікінежді О.М.

*Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
okiki77777@gmail.com*

Актуальність дослідження зумовлена соціальною потребою виявлення психолого-педагогічних особливостей становлення еґалітарної особистості у сучасному освітньому просторі людиноцентристської парадигми (В. Кремень).

Сучасна психологія, в тому числі гендерна, розглядається як «генеза здійснення особистості» (С.Д. Максименко), де акцентується увага на розвиток особистості в системі процесів самопобудови і самоздійснення, на співвіднесенні індивідом свого внутрішнього світу із зовнішнім в соціально-психологічній різноманітності, що активізується розвитком інформаційних систем та новітніх практик. Звернення до означеної проблеми пов'язано з новим напрямком у національній психології – посиленням інтересу до проблеми суб'єктності вибору, самовираження, набуття «сутнісного Я» в протиріччях життя, що найвиразніше репрезентується в межах гуманістичного та феноменологічного підходів (Г. Балл, І. Бех, М. Боришевський,

В. Васютинський, Т. Говорун, І. Кон, В. Кремень, В. Кравець, А. Маслоу, В. Москаленко, В. Роменець, К. Роджерс, В. Татенко Т. Титаренко та інші учені).

В основу вивчення проблеми дослідження нами були покладені загальнонаукові принципи психологічної науки про єдність свідомості і діяльності, опосередкування зовнішніх впливів внутрішніми умовами, провідну роль діяльності та спілкування у розвитку психіки, системності, цілісності, активності, розвитку особистості (Л. Виготський, Г. Костюк, О. Леонтьєв, С. Максименко, С. Рубінштейн, В. Роменець, П. Чамата та ін.).

Психологічний механізм побудови егалітарних взаємин ґрунтується на подоланні традиційних статево-рольових обмежень (Дж.-Ш. Хайд, Т. Говорун, В. Васютинський); активізує управління особистісним розвитком як розгортання, проектування і моделювання гендерної свідомості (С. Максименко); включає життєві стратегії (К. Абульханова-Славська, І. Бех, В. Кравець, С. Рубінштейн); оптимізує життєтворення як самоздійснення та самореалізацію (К. Роджерс, А. Маслоу); видозмінює ставлення до себе і до інших (В. Татенко, Т. Титаренко); дає поштовх до набуття різноманітних соціальних ролей (В. Москаленко, П. Горностай, Р. Павелків) та розгортання життєвого сценарію (Е. Берн, Н. Чепелева); розвиває історію індивідуалізації та самоусвідомлення (Е. Еріксон, М. Боришевський, З. Карпенко, Т. Яблонська).

У функціонуванні самосвідомості як внутрішньої детермінанти саморозвитку особистості, наголошує М. Боришевський, особливу роль відіграє Я-концепція, яка виступає своєрідним еталоном, згідно якого індивід фіксує процес свого особистісного розвитку як зростання у різних аспектах життєдіяльності: взаєминах з іншими (передусім «значущими іншими»), професійній діяльності, прецизюванні (уточненні), бачення себе в системі провідних життєсенсових (або смисложиттєвих) цінностей [1, с. 8]. Т. Говорун зазначає, що «розкриття проблематики гендерної психології у загальному контексті теоретичних підходів, і *суб'єктно-вчинкового*, зокрема, відкриває шляхи вирішення багатьох прикладних задач гендерної культури завдяки зверненню до понять свідомості, самовизначення, атрибуції відповідальності, особистісного вибору. Згідно зі суб'єктно-вчинковим підходом, досягнення рівності статей в психологічному полі може бути особливо продуктивним перш за все завдяки виходу за межі стереотипізованих, усталених ролей, особистісному виклику нормативному тиску соціального середовища» [2, с. 93].

Генетично-психологічні засоби (С.Д. Максименко) дозволили здійснити широкий і різновекторний збір моніторингових даних та емпіричних показників про динаміку явища гендерної ідентифікації в онтогенезі, зафіксувати смислові орієнтації зростаючої особистості, що визначають відбір змісту і форми організації статево-рольового досвіду, побудови міжстатевого спілкування і гендерного образу Я [6]. Принципи експериментально-генетичного методу (принцип аналізу за одиницями, принцип історизму, принцип системності, принцип проєктування) стали тим підґрунтям, «сутнісними детермінантами», які дозволили виокремити власне психологічний зміст у проблемі становлення егалітарної особистості, отримати науково обґрунтовані дані щодо звернення уваги психологів і педагогів до процесів і результатів засвоєння індивідом традиційних і егалітарних цінностей. Неодмінною умовою розвитку егалітарних орієнтацій є організація діяльності особистості у відповідному соціокультурному просторі: саме тут, на думку С. Максименка, є «унікальною позиція дослідника, який «поруч» у спільно-розподіленій діяльності» [6, с. 54]. Нові смисли і цінності егалітарної системи починають відігравати визначальну роль у розвитку гендерної ідентичності на всіх вікових щаблях розвитку дитини. Цінності традиційної сім'ї, як правило, використовуються дитиною в ситуації соціального контролю, цінності егалітарні - в умовах спонтанного самовизначення.

У ракурсі нашого дослідження «особливими умовами» виявлені взаємопов'язані чинники, які детермінують становлення гендерної ідентичності, такі-як-от: родинне мікросередовище і найближче соціальне оточення з певними моделями (спостереження) статево-рольової поведінки, досвід заохочувальної із-зовні поведінки, ситуації, які спонукають до вибору. У вузько-суб'єктивному на розвиток гендерно-диференціюючих ознак впливає внутрішня робота самого індивіда: позиція готовності до прийняття нормативного взірця, особистісні цінності та ступінь їх усвідомлення, співвіднесеність гендерного образу Я з груповими очікуваннями, сформованість саморегуляції поведінки. Узагальненою детермінантою становлення гендерної ідентичності виступає інформаційно-насичене середовище та його носії [5].

В процесі дослідження виявлено, що статево-рольова ідентифікація як багатовимірний та інтегративний психологічний феномен, що розвивається в процесі соціалізації дитини під впливом сім'ї, школи та засобів масової інформації, виступає як

індивідуальна персоналізація(самовизначення та самовдосконалення); В залежності від віку розвиток ідентифікації проявляється як неусвідомлене наслідування статевих стереотипів, статево-типізованих очікувань, як амбівалентне ставлення та усвідомлене самовизначення, і навіть, як протиставлення масовим стереотипам. Гендерну ідентичність в онтогенезі можна представити в рамках семантичної структури, опосередкованої специфічними знаковими системами-конструктами фемінності, маскулінності та андрогінності, вибір яких зумовлює диференціацію гендерної поведінки. Гендерна ідентифікація може розглядатися як самореференція функціонального та ідеального Я в самовизначенні статево-рольових властивостей. Набуття гендерної ідентичності передбачає високу сформованість (стійкість) смислових і регуляторних засад поведінки, здійснення гендерного самовизначення і самоорганізації (набуття певного статево-рольового досвіду).

В основу егалітарної моделі фахівця-педагога покладені провідні ідеї гуманістичної психології, «гендерна матриця» національної педагогічної спадщини, інтеграція компетентнісного, особистісно орієнтованого, гендерного та суб'єктно-діяльнісного підходів, принципи саморозвитку, культуродоцільності, діалогічного стилю спілкування, аксіологічності, комплексності, цілісності тощо. Гендерні компетенції як ключові розвивають в особистості потребу і здатність до самопізнання та самовдосконалення, уміння будувати партнерські стосунки, бути конкурентоспроможною на ринку праці, утверджувати в приватному і соціальному житті демократичні цінності.

Ми розглядаємо егалітарну особистість майбутнього педагога як суб'єкта самотворчості, відкритої, самодостатню, гендерно компетентну особистість, яка сповідує принципи рівноцінності та паритетності статей у особистісному і професійному життєздійсненні [3, с. 7-22].

Побудова моделі становлення егалітарної особистості майбутнього педагога на засадах інтеграції означених вище підходів охоплювала підготовку дівчат і хлопців до гнучкого соціостатевого репертуару в різноманітних сферах життєдіяльності з урахуванням їхніх здібностей, уподобань, нахилів, можливостей; забезпечення рівних умов для пропагування ідеї рівноваги та взаємозамінності гендерних ролей, повноти розвитку індивідуальності, гармонійної цілісності особистості незалежно від її статевої належності. Шлях до формування гендерної культури пролягає як через гендерну поінформованість (обізнаність), так і

гендерну чуйність (уміння толерантного ставлення), а також асертивність, які формують здатність протистояти статевим стереотипам.

Подальшими напрямками дослідження є проектування та реалізація інноваційних технологій, релевантних за своїми ключовими параметрами демократичній системі загальнолюдських цінностей, спрямованих на виховання егалітарної особистості на засадах гуманістичної психології та національної педагогічної спадщини.

Список використаних джерел:

1. Боришевський М.Й. Дорога до себе: від основ суб'єктності до вершин духовності : монографія. Київ : Академвидав, 2010. 416 с.
2. Говорун Т.В. Гендерна психологія у суб'єктно-вчинковому вимірі. *Людина. Суб'єкт. Вчинок: Філософсько-психологічні студії* / за заг. ред. В. О. Татенка. Київ : Либідь, 2006. С. 92–117.
3. Кікінежді О.М. Становлення егалітарної особистості майбутнього педагога: історія, здобутки та перспективи діяльності кафедри психології. *Humanitarium*. Переяслав (Київ. обл.) ; Ніжин (Чернігів. обл.) : Лисенко М.М., 2020. Том 43, Вип. 1; Психологія. С. 7–22 (індексується у наукометричній базі Index Copernicus)
4. Кремень В.Г. Філософія людиноцентризму в стратегіях освітнього простору. Київ : Педагогічна думка, 2009. 520 с.
5. Максименко С.Д. Генеза здійснення особистості. Київ : ТОВ «КММ», 2006. 240 с.
6. Максименко С.Д. Основи генетичної психології. К., 1998. 218 с.

СИНДРОМ ВІДКЛАДЕНОГО ЖИТТЯ У СТРЕСОВИХ УМОВАХ ВІЙНИ

Клевака Л.П., Горбенко Ю.Л.

Національний університет

«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

klevakaalesi@ukr.net

Сьогодні багато хто з українців відчувають ніби життя зупинилося того страшного 24 лютого 2022 року. Під час війни багато хто з нас ніби перестав відчувати себе в реальності, а все частіше думає про те, як складеться життя в майбутньому, та насолоджується цими уявленнями. Люди, які планують жити лише після війни, мають синдром відкладеного життя, вони постійно переживають через минуле чи майбутнє та не можуть жити тут і зараз.

ЗМІСТ

ПСИХОЛОГІЧНІ МЕХАНІЗМИ ЗАРОДЖЕННЯ, СТАНОВЛЕННЯ І ЗДІЙСНЕННЯ ОСОБИСТОСТІ: ПРИРОДНІ І СОЦІАЛЬНІ КООРДИНАТИ Максименко С.Д., Яланська С.П.	3
CHALLENGES IN IMPLEMENTING SUSTAINABLE SCHOOL GROUNDS FOR LEARNING AND BIOCULTURAL DIVERSITY Shari L. Wilson	9
HOW TO DEVELOP HEALTHY SEX AMONG YOUNG PEOPLE Saxegaard O.	12
EXPERIENCIA DE UNA ORGANIZACIÓN PÚBLICA EDE FUNDAZIOA Aritza Bergara, Ainhoa Arrese	16
PROFESSIONAL ACTIVITY OF PEDAGOGICAL STAFF IN WORKING WITH OLDER ADULTS Kovalenko O.H.	19
ТВОРЧІСТЬ ЯК ЗАСІБ ПОДОЛАННЯ ОСОБИСТІСЬОЇ ТРИВОЖНОСТІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ Атаманчук Н.М.	23
ЦІННІСНО-СМИСЛОВІ КОРЕЛЯТИ ВИВЧЕННЯ ФЕНОМЕНУ САМОСТІЙНОСТІ ОСОБИСТОСТІ В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ Бакка Ю.В.	29
АРТ-ТЕРАПІЯ ЯК ЗАСІБ ВІДНОВЛЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНОГО БЛАГОПОЛУЧЧЯ ОСОБИСТОСТІ В СКЛАДНИХ ЖИТТЄВИХ УМОВАХ Бацилєва О.В., Пузь І.В.	32
ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТОК КУЛЬТУРИ СПІЛКУВАННЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ Болотнікова А.П.	36
ПСИХОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ СТРЕСОСТІЙКОСТІ ОСОБИСТОСТІ Бочелюк В.Й.	40

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ Ваганова Н.А., Гулько Ю.А., Шепельова М.В.	44
РОЛЬ ДУХОВНОСТІ У СПРИЯННІ ПОЗИТИВНОМУ ПСИХІЧНОМУ ЗДОРОВ'Ю ОСОБИСТОСТІ Володарська Н.Д.	49
ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧЕСКІЕ ТРАКТОВКИ ЦЕННОСТНЫХ ОРИЕНТИРОВ АРТИСТИЧЕСКОЙ БОГЕМЫ Воропаев Е.П.	53
СУЧАСНІ ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ Головань О.М.	57
ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ Горбач С.С.	61
РОЗВИТОК НАВИЧОК САМОРЕГУЛЯЦІЇ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ ТА ПРАКТИКИ ЗНИЖЕННЯ РІВНЯ ТРИВОЖНОСТІ УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ЩЕРБАНІВСЬКОГО ЛІЦЕЮ Гордієвський Д.Є., Драч Н.В.	65
РЕСУРСИ ЖИТТЕСТІЙКОСТІ ОСОБИСТОСТІ Дзвоник Г.П.	69
ДО ПРОБЛЕМИ ОСОБИСТІСНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ У ПАРАДИГМІ ЗДІБНОСТЕЙ У ТВОРЧІЙ СПАДЩИНІ Г.С. КОСТЮКА Дригус М.Т.	73
СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА ПІДТРИМКА ВЧИТЕЛЯ У ПОДОЛАННІ БАР'ЄРІВ УСВІДОМЛЕННЯ ТЕОРІЇ МНОЖИННОГО ІНТЕЛЕКТУ Дяченко С.Є.	77
СВОБОДА В КОНТЕКСТІ ЖИТТЄЗДІЙСНЕННЯ ЛЮДИНИ Завгородня О.В.	81
МЕДИКО-БІОЛОГІЧНІ ТА ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ СПЕЦІАЛЬНОЇ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ СЛУЖБИ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ З УРАХУВАННЯМ ДОСВІДУ БОЙОВИХ ДІЙ Івахно О.В.	85

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ СТАРШОКЛАСНИКАМИ Калюжна Ю.І.	89
ПСИХІЧНЕ ЗДОРОВ'Я В УМОВАХ ВІЙНИ: СУТНІСТЬ СТРУКТУРА, ОСОБЛИВОСТІ ВИЯВУ У РІЗНИХ КАТЕГОРІЙ НАСЕЛЕННЯ Карамушка Л.М.	92
ПЕРФОРМАТИВНИЙ ТРЕНД У РОЗВИТКУ ПСИХОТЕРАПІЇ ЕПОХИ МЕТАМОДЕРНУ Карпенко З.С.	97
ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ ЕґАЛІТАРНОЇ ОСОБИСТОСТІ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ Кікінежді О.М.	101
СИНДРОМ ВІДКЛАДЕНОГО ЖИТТЯ У СТРЕСОВИХ УМОВАХ ВІЙНИ Клевака Л.П., Горбенко Ю.Л.	105
ВИЗНАЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГА У КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ПІДХОДІВ Коренева І.М., Кириєнко О.О.	109
ТВОРЧЕ МИСЛЕННЯ ЯК ДЕТЕРМІНАНТ ВИБОРУ СТРАТЕГІЙ ОПАНУВАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ Корнієнко І.О., Янечкова О.В.	113
ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ СУЧАСНИХ ЗМІ НА ДІТЕЙ ПІДЛІТКОВОГО ВІКУ Корнілов О.В.	117
ЖИТТЄСТІЙКІСТЬ ЯК ОСОБИСТІСНИЙ РЕСУРС ЗБЕРЕЖЕННЯ ПРОФЕСІЙНОГО ЗДОРОВ'Я ВИКЛАДАЧА Корніяка О.М.	119
ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ ДО ЗБЕРЕЖЕННЯ ТА ЗМІЦНЕННЯ ЗДОРОВ'Я В УМОВАХ СОЦІАЛЬНОГО ДИСТАНЦІЮВАННЯ Костіна В.В., Гогіна Т.І.	124

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА МОДЕЛЬ ВИКЛАДАЧА ВИЩОЇ ШКОЛИ ТА ШЛЯХИ ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЇ Кравченко М.В.	127
ОСОБЛИВОСТІ УСВІДОМЛЕННЯ МОРАЛЬНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИМИ ШКОЛЯРАМИ Кравченко О.Д.	130
ПСИХОКОРЕКЦІЯ АГРЕСИВНОСТІ УЧНІВ ІЗ ПОЗИЦІЇ МУЗЕЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ МЕТОДОЛОГІЇ Красильников І.О., Драч Н.В., Городчаніна О.О., Літвінова А.А.	133
ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ЯКОСТЕЙ У ПРАЦІВНИКІВ САЛОНІВ КРАСИ Краснова Т.С.	137
СПЕЦИФІЧНІ ПРИНЦИПИ МЕТОДИЧНОЇ СИСТЕМИ НАВЧАННЯ ФОНЕТИКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ СЛОВЕСНОСТІ Кузнецова Г.П.	141
ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В СІНГАПУРІ Лутфуллін М.В.	145
РОЗВИТОК ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ УЧНІВ НА ОСНОВІ НАВЧАЛЬНО-ТРЕНІНГОВОЇ СИСТЕМИ КАРУС Моляко В.О., Третяк Т.М., Латиш Н.М.	149
ТРУДОВА ПЕДАГОГІКА АНТОНА МАКАРЕНКА: АНАХРОНІЗМ ЧИ МОДЕРН? Моргун В.Ф.	153
НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ОСОБИСТІТЬ Мурашкіна О.І.	158
ІГРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ «SOFT SKILLS» НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ЗВО Ніколаєнко Ю.О.	161

НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ЖИТТЄСТІЙКОСТІ ДІТЕЙ В УМОВАХ ВІЙНИ Омельченко Я.М.	163
ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ ПСИХОКОРЕКЦІЇ РОЗЛАДІВ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ Панов М.С.	168
НЕФОРМАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ АКТИВІЗАЦІЇ ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ Полянська В.П., Звягольська І.М., Дерев'янка Т.В., Федорченко В.І.	172
ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ СТУДЕНТСТВА: ВІД «ЕПОХИ КОВІДУ» ДО СИТУАЦІЇ ПЕРЕЖИВАННЯ ВІЙНИ Савелюк Н.М.	176
СМІХОТЕРАПІЯ ЯК ЧИННИК ПОДОЛАННЯ СТРЕСОВИХ СТАНІВ Сайко Н.О.	180
ФІДБЕК ЯК ЕЛЕМЕНТ ОПТИМІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ Самілик В.І., Хлонь Н.В.	183
ЗБЕРЕЖЕННЯ ПСИХІЧНОГО ЗДОРОВ'Я В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ Сидоренко А.Г., Луценко Р.В., Коптев М.М., Луценко О.А., Чечотіна С.Ю.	186
СПЕЦИФІКА ТА ОСОБЛИВОСТІ ПОНЯТТЯ «УЯВА», ХАРАКТЕРНІ ОЗНАКИ І ВЛАСТИВОСТІ ПОНЯТТЯ «ТВОРЧА УЯВА» Сікора Л.В.	188
ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ Сільченко Н.М.	195
ОСОБЛИВОСТІ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ З МАТЕМАТИКИ У НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ Сухойваненко Л.Ф.	198
АНАЛІЗ ПОТЕНЦІАЛУ СТУДЕНТІВ-ПСИХОЛОГІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ Усенко І.О.	202